

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3550/2022
13.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Звјездана Срђеновић Бошњаковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Прошић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 15358/2021 од 22.12.2021. године, на седници одржаној 13.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 15358/2021 од 22.12.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене, изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 15358/2021 од 22.12.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П 40923/2021 од 11.10.2021. године, тужбени захтев је делимично усвојен. Утврђено је да је тужена дана 05.11.2020. године, што је тужилца сазнала 05.11.2020. године, сметала тужилцу у државини на начин што је онемогућила приступ мерном уређају - сету за читавање гаса тужилце и исту заградила стиропором, те је забрањено туженој да на наведени или сличан начин врши даље узнемиравање државине тужилце, под претњом новчане казне и наложено туженој да успостави пређашње стање тако што ће по пријему овог решења омогућити тужилци и радницима Нови Сад Гаса да приступе мерном уређају, ради читавања стања и вршења неопходних поправки на мерном уређају, а ради читавања и вршења неопходних поправки на гасном прикључку тужилце. Одбачен је тужбени захтев у делу у коме је тужилца предложила да се обавезе тужена да успостави раније поседовно стање тако што ће да уклони физичке препреке са истог. Обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове поступка у износу од 114.300,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности до исплате.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 15358/2021 од 22.12.2021. године, жалба тужене је делимично усвојена и првостепено решење преиначено у побијаном усвајајућем делу и делу одлуке о трошковима поступка тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да је тужена сметала тужилцу у државини

на начин ближе описан у изреци, као и захтеви да се забрани туженој да врши даље узнемиравање државине тужиле и да се наложи туженој да успостави пређашње стање на начин описан у изреци, те је обавезана тужена да тужили накнади трошкове поступка у износу од 110.300,00 динара, уместо у износу од 114.300,00 динара, док је одлука о трошковима поступка у делу којим је на исте досуђена законска затезна камата од извршности решења до исплате укинута. У преосталом делу жалба тужене је одбијена и првостепено решење у побијаном усвајајућем непреиначеном делу потврђено. Обавезана је тужила да туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 36.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, у делу одлуке о трошковима првостепеног поступка, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажним решењем, делимично је преиначено првостепено решење о трошковима поступка на начин да је захтев тужиле за накнаду трошкова од стране тужене смањен. О овом праву тужиле, другостепени суд је одлучио применом одговарајућих одредби материјалног права, које се сходно примењују приликом доношења одлуке о трошковима поступка, а која одлука зависи и од утврђених чињеница, јер је без обзира што је тужбени захтев одбијен према чињеничном утврђењу извршено сметање поседа на начин како је тужила определила у тужби, те је тужена скривила вођење поступка, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиле, које не чини њено главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром да је изјављена против решења о трошковима поступка, када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић